

VIII

**DECLARACIÓ
DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS
DAVANT LA CONSTITUCIÓ
DE L'ACADÈMIA VALENCIANA
DE LA LLENGUA**

(Aprovada pel Ple de l'Institut el 18 de juny de 2001)

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua fou creada per la Llei 7/1998, del 16 de setembre, de la Generalitat Valenciana, de creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (Diari Oficial de la Generalitat Valenciana, núm. 3334, del 21.9.1998, p. 14754-14764); els primers vint-i-un membres foren nomenats per les Corts Valencianes mitjançant la Resolució 134/V, del 15 de juny de 2001, sobre l'elecció dels membres de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (Butlletí Oficial de les Corts Valencianes, núm. 104/V, del 25.6.2001, p. 13503-13504), i es constituí formalment aquesta institució a València el 31 de juliol de 2001.

Arran dels dos primers fets, el Ple de l'Institut d'Estudis Catalans, en la sessió tinguda el dia 18 de juny de 2001, aprovà la «Declaració de l'Institut d'Estudis Catalans davant la constitució de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua» que es reproduïx tot seguit.

DECLARACIÓ DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS DAVANT LA CONSTITUCIÓ DE L'ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA

Davant la constitució de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, l'Institut d'Estudis Catalans fa constar:

1. La unitat de la llengua que es parla de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó i l'Alguer, designada per la romanística amb el nom de *llengua catalana*, és un fet, no un objecte d'estipulació, que deriva d'una continuïtat lingüística mil·lenària, la qual ha donat lloc a una realitat unitària dins la seva diversitat, tal com ho reconeix la lingüística romànica partint dels criteris científics habituals. Aquesta unitat no és alterada per l'existència d'altres denominacions territorials i tradicionals, entre les quals la de *valencià*, emprada en diverses disposicions legals i que l'Institut d'Estudis Catalans recull en els seus Estatuts.

2. L'Institut d'Estudis Catalans acompleix la funció d'acadèmia de la llengua per a totes les terres de llengua i cultura catalanes, d'acord amb el consens social, el reconeixement acadèmic estatal i internacional i el seu mandat estatutari, explicitat en el Reial decret 3118/1976. En conseqüència, l'Institut d'Estudis Catalans ha elaborat sempre una normativa general apta per a totes les modalitats de la llengua.

3. La Llei de creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, seguint el dictamen del Consell Valencià de Cultura, reconeix la unitat de la llengua quan afirma que «el valencià, idioma històric i propi de la Comunitat Valenciana, forma part del sistema lingüístic que els corresponents estatuts d'autonomia dels territoris hispànics de l'antiga Corona d'Aragó reconeixen com a llengua pròpia». Igualment, aquesta Llei assumeix una normativa unitària per a la llengua, ja que estableix com una competència de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua «determinar la normativa oficial del valencià» (article 7.a) tot basant-se en les *Normes* de Castelló «que constitueixen i constitueixen un consens necessari» (preàmbul) i són la base de la «normativització consolidada» del valencià (article 3).

4. Cal que aquesta comesa de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua sigui duta a terme garantint la unitat de la llengua i de la seva normativa general, unitària en la diversitat. Amb el compliment d'aquestes premisses, l'Institut d'Estudis Catalans està obert a col·laborar en una empresa comuna amb l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, talment com s'esdevé entre institucions que comparteixen una mateixa llengua, més enllà de la natural diversificació dels parlars.

Finalment, l'Institut d'Estudis Catalans s'adreça a les institucions polítiques dels diversos territoris de llengua catalana a fi que promoguin les accions oportunes per a vetllar per un patrimoni lingüístic compartit i establir mesures de col·laboració.